

Frikommunenetværk om billige boliger og fleksible boligløsninger

ANSØGNING

01-12-2016

Frikommuneansøgning om mulighed for midlertidigt huslejetilskud

Frikommunenetværk	Flere billige boliger og fleksible boligløsninger		
Titel på forsøg	Afprøvning af midlertidige huslejetilskud		
Deltagerkommuner	Aarhus Kommune Favrskov Kommune Høje Taastrup Kommune Københavns Kommune Randers Kommune Roskilde Kommune <i>(Med forbehold for efterfølgende politisk godkendelse af såvel deltagelse i forsøget som af konkrete projekter under en forsøgshjemmel)</i>		
Faglig kontaktperson	Susan Fiil Præstegaard, Københavns Kommune		
	Telefon	5170 7155	E-mail
Netværkskoordinator	Christine Bagge Petersen		
	Telefon	2059 8692	E-mail
Dato for ansøgning	1. december 2016		

1. Beskrivelse af forsøget

De seneste år har der været en stærkt stigende efterspørgsel på boliger, som borgere med lav indkomst kan betale. Efterspørgslen kommer både fra helt almindelige borgere med lavindkomstjobs og studerende på SU, men rammer især socialt udsatte borgere, borgere med psykisk eller fysisk funktionsnedsættelse og flygtninge. Det medfører længere ventetider på de boligsociale anvisningslister i kommunerne samt usikre boligforhold for udsatte grupper. Boligmanglen er en barriere for kommunernes recovery-orienterede arbejde med borgerne, der kan opnå en bedre udvikling ved at modtage relevant faglig og rehabiliterende støtte i egen bolig. Den positive udvikling for borgerne bremses, når de lever under usikre boligforhold eller er nødsagede til at opholde sig unødvendigt lang tid i forskellige typer af botilbud, fx på herberger. Et eksempel på dette er unge hjemløse, der ikke kan holde fokus på at gennemføre uddannelse eller finde et arbejde, fordi de konstant er på jagt efter et nyt sted at sove. Der er på en lang række

**Aarhus Kommune
Favrskov Kommune
Høje Taastrup
Kommune
Københavns Kommune
Randers Kommune
Roskilde Kommune**

områder evidens for at støtte i egen bolig er det bedste for borgernes udvikling, men i den nuværende situation har kommunerne ikke mulighed for at tilvejebringe det nødvendige antal boliger til de borgere, der har behov for det.

Kommunerne må hvert år sende et større antal af de boliger, kommunen råder over til boligsocial anvisning, retur til almene boligorganisationer, fordi de er for dyre for kommunernes målgrupper. Et midlertidigt huslejetilskud udvider puljen af almene boliger, der reelt er til rådighed for målgrupperne, og er dermed en måde at sikre, at borgere, som er klar til at flytte i egen bolig undgår at stagnere på et bomiljø eller et forsorgshjem. Det er en god business case for kommunen, at borgere flytter fra et dyrt forsorgshjem eller botilbud, og i stedet modtager huslejetilskud i selvstændig bolig i en midlertidig periode.

Muligheden for et etablere løsninger, der indebærer et midlertidigt huslejetilskud, er et middel til at løse problemstillingen i kommunerne relativt hurtigt og fleksibelt. Det er vigtigt, at kommunerne får mulighed for selv at tage initiativ til projekterne og også får mulighed for at finde samarbejdspartnere på tværs af sektorer, da dette kan understøtte nye og innovative løsninger.

Det overordnede formål med netværkets forsøg med midlertidige huslejetilskud er – i lighed med netværkets øvrige ansøgninger - at understøtte en positiv udvikling hos borgere i målgruppen for forsøg. Som udgangspunkt skal udviklingen føre til fastholdelse af boligen og tættere tilknytning til uddannelse og/eller arbejde.

I forsøgene tilbydes borgerne denne samlede løsning:

- En bolig, som pågældende har råd til (understøttes af midlertidigt tilskud).
- Faglig støtte (social, integrationsmæssig og/eller arbejdsmarkedsrettet), som skal understøtte borgerens udvikling og sikre, at borgeren fastholder boligen.
- En midlertidig lejekontrakt med mulighed for, at borgeren kan opnå varig kontrakt, når borgeren kommer i arbejde eller uddannelse.

Det er en forudsætning for den økonomiske støtte, at borgeren ønsker at indgå i den samlede løsning. Borgeren kan derfor opsiges, hvis det vurderes at manglende engagement og samarbejde fra borgeren fører til, at de aftalte mål ikke kan nås.

Overordnet ønsker kommunerne at arbejde med målgrupper, hvor der er mulighed for - via relevant støtte - at opnå en bedre udvikling, og der er et potentiale for, at borgeren på sigt kan fastholde boligen via egen indtægt. Det er samtidig et kriterium, at kommunen skal kunne opstille en positiv businesscase. Borgeren skal alene kunne opnå tilskud til en bolig, som det på sigt er realistisk, at vedkommende kan betale. Hvis der f.eks. alene er udsigt til at borgeren får et

lavindkomstjob, skal boligen kunne finansieres med en løn fra et sådant job.

For visse borgergrupper er der dog ikke en overordnet målsætning om, at de kommer i arbejde eller uddannelse, men alene et mål om udvikling af kompetencer og afklaring af fremtidigt behov. I disse tilfælde ydes tilskud i en periode, hvor det afklares, hvad der på sigt er bedst mulige boligløsning for borgeren (se borgergruppe 3 nedenfor).

Midlertidig lejekontrakt

Det er nødvendigt, at forsøget om tilskudsmuligheder kobles til netværkets ønsker om at arbejde med midlertidige lejekontrakter.

I forsøget får borgeren en midlertidig lejekontrakt på boligen, som afspejler den periode, det forventes, at borgeren har behov for økonomisk, social, integrationsmæssig og arbejdsmarkedsrettet støtte. Målet kan nås via ordinært understøttet arbejde, men også f.eks. ved at blive i stand til at varetage f.eks. fleksjobs og samtidig opnå en mere selvstændig tilværelse med kontrol over eget liv. Den midlertidige lejekontrakt kan også benyttes i tilfælde, hvor borgerens støtteniveau ikke er fuldt afklaret på indflytningstidspunktet, og hvor det skal afklares, hvilket boligtilbud borgeren på sigt skal have.

Målgrupperne for forsøget

Fælles for de målgrupper, forsøget skal omfatte er, at kommunerne har pligt til at yde en faglig indsats i forhold til dem, f.eks. i form af støtte i eget hjem eller beskæftigelsesrettet støtte.

Forsøget omhandler tre forskellige borgergrupper:

Borgergruppe 1 er borgere som enten er klar til at flytte i egen bolig, men hvor der ikke kan findes en bolig. De bor på forsorghjem, bomiljø, botilbud eller lignende.

Borgergruppe 2 er borgere som har brug for et overgangstilbud eller mellemstation, før de er klar til at flytte i egen bolig. Det kan være unge, der skal flytte hjemmefra, og som har behov for botræning i en kortere periode, inden de kan flytte hjemmefra. Det kan også være borgere, der skal udsluses fra bomiljø i et mere gradvist tempo, og som har brug for at fastholde en tilknytning til bomiljøet/tilbuddet undervejs.

Med begge disse borgergrupper har kommunerne en forventning om, at de kommer i ordinært understøttet arbejde eller at de bliver i stand til at varetage f.eks. fleksjobs.

Den 3. borgergruppe er borgere, hvis støtte behov ikke er fuldt afklaret. Disse borgere tilbydes derfor et tidsbegrænset forløb, fx et afklaringsforløb eller et intensivt botræningsforløb, inden de tilbydes en mere varig løsning. Det kan fx være unge udviklingshæmmede, der efter et forløb bliver klar til at bo med mindre støtte. Den varige boligløsning kan være det bomiljø borgeren er blevet trænet på, et

andet bomiljø eller egen bolig.

Kommunerne ønsker mulighed for i enkelte konkrete tilfælde at kunne fastholde nuværende bolig i forsøget. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en borger med psykisk lidelse eller en socialt udsat børnefamilie står overfor udsættelse pga. restancer, men kan få nytte af projektets indsatser. I sådanne tilfælde vil det være unødigt bureaukratisk, hvis støtten alene kan ydes i forbindelse med en flytning til anden bolig. Dette forudsætter naturligvis at de pågældende er omfattet af de målgrupper, som kommunerne ønsker at prioritere i forsøget, og at borgeren/familien ønsker at indgå i en samlet løsning, som beskrevet ovenfor.

De konkrete målsætninger og den støtte, som kommunen vil tilbyde, afhænger af, hvilken målgruppe, der er tale om. Målgrupperne har forskelligt potentiale og dermed vil udviklingen ikke være lige hurtig for alle målgrupper.

Netværkets kommuner ønsker alle at deltage i forsøg vedr. midlertidige huslejetilskud og midlertidige lejekontrakter. Der er dog forskel på, hvilke konkrete projekter, der i første omgang prioriteres i den enkelte kommune og hvordan projektet udmøntes i den enkelte kommune.

De overordnede målgrupper, som kommunerne ønsker at iværksætte indsatser i forhold til er følgende:

Alle 6 kommuner:

- Borgere med fysisk eller psykisk handicap (herunder f.eks. borgere med autisme og udviklingshæmning).
- Psykisk sårbare borgere (f.eks. unge, der udsluses fra foranstaltning, borgere med diagnose, men også borgere, som ikke har en konkret diagnose)

Aarhus, Høje Taastrup, København, Roskilde og Randers:

- Borgere med større sociale problemer (f.eks. hjemløse og borgere truet af hjemløshed)

Aarhus, København og Randers

- Nyankomne flygtninge (kommunen har pligt til at tilbyde varig bolig, de kan betale og er ofte nødt til at indkvartere i midlertidig kommunal bolig).

2. Mål og forventede resultater

De overordnede mål er, at

- Borgeren opnår et selvstændigt liv i egen bolig med øget håb, ejerskab og engagement.
- Støttetildelingen foregår mere fleksibelt og virksomt end de nuværende bestemmelser tilsiger.

Netværket har følgende forslag til mål:

Kvantitative mål

- Flere borgere i de konkrete målgrupper får egen bolig.
- Boligen skal fastholdes i en mindst 2 år i boligen eller tilsvarende varig bolig, som vedkommende flytter til på eget initiativ.
- Borgere er i uddannelse/arbejde
- Borgere med sociale problemstillinger bor integreret i byen frem for at være koncentreret i forskellige former for botilbud eller få områder med billige boliger.

Økonomiske mål

- Der opstilles en businesscase for den enkelte målgruppe, som viser en kommunal- og samfundsøkonomisk gevinst i forhold til en løsning på et kommunalt botilbud, forsorgshjem mv.

Kvalitative mål:

- Borgeren oplever en mere selvstændig tilværelse og har dermed mindre behov for kommunal støtte.

Hvis forsøget bliver godkendt, vil kommunerne i netværket i samarbejde med KORA i løbet af foråret 2017 fastlægge konkrete mål for de målgrupper, der arbejdes med. Målene skal opstilles ud fra de enkelte målgruppers kompetencer og muligheder for udvikling, herunder hvor hurtigt en udvikling kan forventes.

3. Konkrete behov for forsøgshjemler, undtagelser fra gældende lovgivning mv.

Behovene i dette afsnit omhandler de midlertidige huslejetilskud. Forsøg med midlertidige boliger og midlertidige lejekontrakter og de behov for forsøgshjemler, som disse forsøgsområder afleder, er uddybet i ansøgningerne om hhv. midlertidige boliger og midlertidige huslejekontrakter.

Kommunerne ønsker mulighed for at kunne yde huslejetilskud til konkrete målgrupper for at sikre en hurtigere udslusning til, etablering i eller fastholdelse af egen bolig. Tilskuddet skal følges af en social faglig, integrations- og/eller arbejdsmarkedsrettet indsats, der som udgangspunkt skal sikre, at borgeren kommer i uddannelse eller arbejde og derved får mulighed for på sigt at fastholde boligen med egne midler. For nogle målgrupper skal tilskuddet ydes i en midlertidig periode, hvor der skal ske afklaring af, hvad bedste boligtilbud på borgeren på sigt er. Her er målet ikke nødvendigvis arbejde eller uddannelse.

Flere bestemmelser i nuværende lovgivning indeholder bestemmelser om tilskud. Andre bestemmelser indeholder muligheder for at yde socialfaglig støtte til unge. Kommunerne ønsker større fleksibilitet i forhold til de nuværende bestemmelser. Dette kan ske på flere måder i forhold til det konkrete forsøg. De eksisterende bestemmelser handler

om tilskud i op til 2 år. Denne periode tilslutter kommunerne sig, dog ønsker kommunerne, at der skal være mulighed for forlængelse, i tilfælde, hvor anden relevant bolig/botilbud skal findes, eller hvor der konkret er udsigt til, at borgeren indenfor en kortere periode ud over de 2 år kan overtage boligen på ordinære vilkår.

Tilskuddets størrelse vil afhænge af boligernes prisniveau i den relevante kommune. Kommunerne vil være forpligtet til at benytte boliger, som det er realistisk, at den pågældende borger på sigt vil have mulighed for at overtage. Hvis borgeren alene har udsigt til ufaglært beskæftigelse, baseres beregningen af tilskuddet på en indtægt som ufaglært. I forhold til de boliger, kommunerne aktuelt har til rådighed, vil mange problemstillinger kunne løses med et tilskud på højst 2.000 kr. pr. måned.

Kommunerne ønsker dog generelt at kunne indgå aftaler med private om tilsvarende løsninger. Dels ud fra en tanke om, at borgere med sociale problemstillinger spredes mest muligt for at understøtte inklusion. Dels ud fra, at kommunerne ønsker at kunne søge partnerskaber med private og udvikle nye og innovative løsninger i samarbejde med såvel almene som private samarbejdspartnere. Muligheder for civilsamfundsinddragelse bør ikke forbeholdes bestemte boligtyper.

Overordnet finansieres forsøgene af den konkrete kommune. Det skyldes, at det er kommunen, som kan opnå en økonomisk gevinst ved en hurtigere udslusning af borgere til egen bolig.

Forsøg kunne udvikles ud fra nedenstående bestemmelser, som på forskellig vis giver mulighed for enten tilskud eller støtte. Der kunne også etableres en særlig hjemmel for netværkskommunerne som imødekommer ovenstående behov, og som kan sikre boliger for socialt udsatte målgrupper, hvor alternativet er risiko for alvorlig social deroute og større udgifter for kommunerne, f.eks. i form af udgifter til indkvartering på kommunale tilbud.

Nuværende tilskudsbestemmelser:

Udslusningsboliger

Der kan ud fra bestemmelsen om udslusningsboliger i dag ydes huslejetilskud i op til 2 år til personer, som udsluses fra botilbud efter servicelovens § 107 eller § 110. Herefter overtager borgeren boligen på ordinære vilkår.

Netværket har behov for, at målgruppen udvides til at omfatte flere målgrupper, som ikke har været indkvarteret på § 107 eller § 110 tilbud. Støtteperioden skal afspejle målgruppens potentiale for udvikling. Perioden skal kunne udvides i tilfælde, hvor kommunen skal skaffe anden relevant bolig efter støtteperioden, fordi borgeren ikke undergår den forventede udvikling og derfor ikke kan overtage boligen på ordinære vilkår. Borgeren skal i sådanne situationer alene flyttes til kommunalt tilbud, hvis det er den bedste faglige løsning.

Alle boligtyper skal kunne indgå i forsøget. Derfor skal både ungdomsboliger og familieboliger, der benyttes som deleboliger i princippet kunne udgøre udslusningsboliger. I princippet skal boliger i privat regi også kunne fungere som udslusningsboliger, hvis der kan indgås frivillig aftale med privat udlejer herom.

Der skal ikke overgå flere boliger til kommunalt brug. Boligerne etableres i boliger, som i forvejen er til rådighed for kommunal anvisning. Etableringen skal derfor kunne ske på kommunalt initiativ, når en relevant bolig er til rådighed.

Inklusionsboliger (mulighed for kommunale inklusionsboliger)

Inklusionsboliger kan aktuelt etableres til psykisk sårbare borgere, men borgeren skal fraflytte efter en 2-årig inklusionsperiode. Boligerne kan aktuelt alene etableres som følge af ansøgning fra en boligorganisation til ministeriet. Der er afsat en begrænset økonomisk pulje til ordningen, hvorfor mulighederne for etablering af sådanne boliger overordnet er begrænsede.

”Psykisk sårbar” er en bred målgruppe, som må omfatte borgere med og uden egentlig diagnose. Kommunerne antager dog, at bestemmelsen aktuelt ikke kan benyttes i forhold til personer uden psykiske problemer (f.eks. unge, der skal udsluses fra foranstaltning, unge udviklingshæmmede, der skal flytte hjemmefra eller flygtninge). Såfremt kommunerne i netværket skal kunne benytte bestemmelsen om inklusionsboliger til netværks forsøg, skal målgruppen for bestemmelsen udvides til at omfatte de målgrupper, som kommunerne ønsker at lave forsøg for og generelt har en socialfaglig forpligtelse til at yde støtte til.

Kommunerne ønsker, at der gives adgang til, at borgeren kan overtage boligen. Kommunerne ønsker desuden, at perioden med støtte skal kunne udvides, både hvis der er fagligt belæg for en længere udviklingsperiode, og hvis den forventede udvikling ikke er sket, og borgeren må flyttes. Borgeren skal i sidstnævnte tilfælde have mulighed for at blive i en bolig med økonomisk støtte, til en prismæssigt relevant bolig kan tilvejebringes. Borgeren skal i sådanne situationer alene flyttes til kommunalt tilbud, hvis det er den bedste faglige løsning.

Da inklusionsboligerne skal findes blandt de boliger, som kommunen i forvejen har til rådighed, skal der gives adgang til, at boligerne kan etableres på kommunalt initiativ og for kommunale midler. Den enkelte kommune kan således vælge at prioritere etableringen af sådanne boliger og tilskud ud fra økonomiske muligheder og kapacitet. Kommunerne forventer, at den systematiske tilgang til at få beboerne i arbejde/uddannelse og derved sikre fastholdelse af boligen på sigt, vil understøtte, at der oprettes et større antal inklusionsboliger, end det aktuelt vil være muligt ud fra den afsatte pulje. Udlejerne vil via den tilknyttede støtte have større sikkerhed for at undgå

udsættelser.

Inklusionsboliger skal kunne etableres i alle boligtyper, således at ordningen afspejler borgerens livssituation. Det skal f.eks. være muligt at etablere inklusionsboliger for unge i målgrupperne i ungdomsboliger. Det skal også være muligt at indrette inklusionsboliger som deleboliger, fx i tilfælde hvor borgeren kan have behov for fællesskab. Kommunerne ønsker i forhold til alle løsninger at have mulighed for også at kunne indgå aftaler med private.

Andre boligmuligheder

Startboliger (Mulighed for kommunale startboliger)

Efter de aktuelle regler er huslejetilskud ikke en mulighed i startboligordningen. Herudover er der en aldersbegrænsning på 24 år for beboere i startboliger.

Forsøg med startboligbestemmelsen kunne være en mulighed for målgruppernes unge. Der skal i så fald være mulighed for, at kommunerne kan yde et huslejetilskud, og for at beboerne kan være ældre end 24 år. Det skyldes, at også unge over 24 år kan have et behov for den støtte til et liv i egen bolig, som er en indbygget del af startboligordningen.

Herudover er det nødvendigt, at boligerne kan etableres på kommunalt initiativ. Den aktuelle startboligordning har været vanskelig at benytte i kommuner med pres på boligmarkedet, fordi den forudsætter at udlejer påtager sig en række opgaver og udgifter, som ved normal boligsocial anvisning påhviler kommunen. Kommunerne i forsøget skal derfor kunne påtage sig ansvar for visitation og heraf følgende ansvar for tomgangsleje og garantiforpligtelse i forhold til misligholdelse i form af manglende istandsættelse ved fraflytning. Kommunale startboliger skal kunne etableres som deleboliger og i private udlejningsboliger

Også i forhold til startboliger har der været afsat en begrænset statslig pulje. Muligheder for netværket indenfor denne boligtype vil kunne sikre oprettelse af et større antal startboliger, end hidtil muligt, fordi kommunerne indenfor et forsøg ikke vil være afhængige af, om der er statslige puljemidler til rådighed, hvis de indenfor egen ramme ønsker at prioritere oprettelsen af startboliger.

Aktivlovens § 81 og 81a, Servicelovens § 52a

Enkeltydelse efter aktivlovens § 81 og 81a indeholder et element af huslejestøtte. Det gælder tilsvarende servicelovens § 52a. Disse bestemmelser kan dog aktuelt kun bruges i enkeltstående tilfælde eller i ganske korte perioder (aktivlovens § 81a). En udvidelse af målgruppe og muligheden for at bevilge ydelser i en længere periode, kunne også være en mulighed. Det kunne f.eks. være hensigtsmæssigt, hvor borgeren i forvejen har en egnet bolig, men blot ikke har råd til at

fastholde denne. Hvis borgeren har mulighed for at fastholde nuværende bolig i en periode med tilskud, mens der ydes relevant støtte for at opnå en udvikling, kan det være hensigtsmæssigt frem for at skulle flytte borgeren til en særlig boligtype.

Inspiration fra integrationslovens muligheder

Man kan søge inspiration i integrationsloven, hvor kommunen har mulighed for at etablere midlertidige boliger, hvortil flygtninge alene betaler en fast takst for opholdsbetaling, og dermed ikke betaler den reelle leje for den bolig, der stilles til rådighed.

Afledte hjemmelsbehov

Muligheder i privat udlejningsbyggeri

Såfremt boligerne skal kunne etableres i privat regi, er der behov for en særskilt hjemmel til anvisning i privat udlejningsbyggeri. Der vil i den forbindelse være behov for fravigelse af en række af betingelserne i lov om kommunal anvisning til privat udlejningsbyggeri, f.eks.

- Krav om at kommunerne har et område på den statslige liste over udsatte områder
- Krav om at kommunerne har 100 % kommunal anvisning eller kombineret udlejning
- Krav om at aftaler har et maksimalt forløb på 6 år og ikke kan fornyes eller forlænges

Beskæftigelseslovgivning

Der er desuden behov for at sikre, at et kommunalt tilskud til husleje ikke indgår i kontanthjælpsloft/loft over uddannelseshjælp og integrationsydelse eller modregnes i kontanthjælpsydelse, uddannelseshjælp eller integrationsydelse.

Boligstøttelovgivning (boligstøtten og aktivlovens § 34)

Der er ligeledes behov for, at de relevante borgere fortsat kan opnå boligstøtte og ydelser efter aktivlovens § 34 baseret på den faktiske husleje. Det skal sikres, at de tilskud, som prioriteres i budgetterne i kommunerne i netværket, ikke blot medfører lavere generelle boligydelse til de relevante borgere.

Der er desuden behov for at boligstøtte også kan gå til to personer, der bor i en kommunalt anvist delebolig, jf. netværkets ønsker om forsøg vedr. kollektive bofællesskaber (også kaldet deleboliger). Aktuelt har kommunerne mulighed for at anvise til deleboliger med ned til 2 beboere, men der kan først bevilges boligstøtte, når en delebolig har mindst 3 beboere.

Lejeloven/almenlejeloven

I forsøgene ligger implicit, at der skal være øget kommunal mulighed for at etablere midlertidige lejemaal. Der skal fastsættes vilkår i forhold til sådanne forsøg om, at man f.eks. ikke kan bytte eller fremleje

boligen i den periode, hvor borgeren er visiteret til boligen pga. at vedkommende er i særlig målgruppe. Ligeledes vil en borger alene kunne søge intern flytning, når boligen er overtaget på ordinære vilkår.

4. Hvordan realiseres de forventede resultater

Indsatsen tilrettelægges i kommunerne ud fra den enkelte målgruppes behov, muligheder og potentiale.

Der vil f.eks. være forskel på sociale indsatser, som skal indsluse og fastholde unge hjemløse i en uddannelse, og integrationsindsatser, som skal bringe nyankomne flygtninge i arbejde. Nogle målgrupper vil kunne bringes i ordinær beskæftigelse, mens andre alene vil kunne bringes til større kontrol over eget liv og en mere selvstændig tilværelse i egen bolig.

Tilsvarende vil perioden, der ydes støtte i blive fastsat i forhold til målgruppen. Der er en forventning om, at nogle tungere grupper har behov for en længere periode med støtte, mens andre hurtigere vil kunne komme i gang med f.eks. uddannelse eller job.

Størrelsen af tilskuddet vil være individuelt ud fra boligmarkedet i den enkelte kommune. Der skal tages højde for, at borgeren skal have en realistisk mulighed for at overtage boligen, og derfor tages hensyn til, hvilken indtægt borgeren realistisk kan opnå i tilskudsperioden. Det forventes, at der ikke vil være behov for tilskud over 2.000 kr. pr. måned.

Forsøg, som indebærer forsøg med huslejetilskud, forudsætter i forhold til hver kommune en politisk stillingtagen til det konkrete forsøg, eftersom der skal afsættes eller prioriteres midler til tilskud.

Den faglige støtte, som ydes, kan bestå af indsatser, som i forvejen findes i kommunen. Den kan også bestå af nye indsatser, som udvikles til forsøget. Det vil være et selvstændigt mål, at eksisterende indsatser for den enkelte målgruppe samtænkes og koordineres med forsøget.

Retssikkerhed

Det vil kunne opleves mindre trygt og sikkert for den enkelte borger at få et tilbud om en bolig med tilskud samt en midlertidig lejekontrakt frem for en varig bolig. I den forbindelse er det dog vigtigt at være opmærksom på, at den overordnede problemstilling er, at der ikke er et tilstrækkeligt antal boliger til rådighed, som målgruppen har råd til. Alternativet for målgruppen for forsøget er, at de i stedet for den midlertidige bolig med økonomisk tilskud får unødigt langvarige ophold på botilbud, f.eks. herberger, eller under usikre boligforhold. Alternativet er således *ikke* en varig bolig. Bolig med tilskud og midlertidig lejekontrakt kan derfor fungere som en lettelse for borgeren, som får et bedre tilbud på et tidligere tidspunkt, og som en buffer for kommunen, der får mere tid til at etablere varige tilbud på længere sigt.

Borgerne i målgruppen for det konkrete forsøg, som ikke har råd til kommunens boliger aktuelt, får med forsøgets elementer en retsstilling svarende til den aktuelle retsstilling for borgere i udslusningsboliger, inklusionsboliger og startboliger. I disse boligtyper er der tale om midlertidighed, og om at borgeren skal samarbejde om opsøgende støtte. Dette svarer til netværkets ønsker om at tilrettelægge sammenhængende forløb for de borgere, der omfattes af forsøg. Det er f.eks. i forarbejderne om inklusionsboliger og startboliger beskrevet, hvordan en borger, der ikke længere tilhører målgruppen, kan opsiges. Det kan både ske, hvis borgeren bliver for dårlig i forhold til målgruppen for boligen og ikke er motiveret for samarbejde om støtten, eller hvis borgeren bliver så velfungerende, at vedkommende ikke længere har behov for støtten i tilbuddet.

Forsøget kan også sammenlignes med retsstillingen i ungdomsboliger, hvor adgang til boligen er betinget af en aktiv uddannelsesstatus.

Samlet set mener kommunerne, at forsøget fører til en bedre overordnet løsning for borgeren, fordi de får et bedre og mere målrettet tilbud end det i dag er muligt at give.

Kommunerne i netværket mener, at forsøgets indhold giver et incitament hos borgeren til at fastholde og forstærke en positiv udvikling.

5. Evaluering

Kommunerne i netværket ønsker at evaluere udviklingen hos de borgere, som er omfattet af forsøget. Evalueringen vil blive tilrettelagt i samarbejde med KORA i løbet af foråret 2017. Den vil baseres på de mål, som fastsættes for borgeren kombineret med kvalitative interviews af repræsentative borgere i målgruppen.

Evalueringspunkter kunne være:

Antal

Kommunerne vil måle, hvor mange personer og husstande, der opnår en varig bolig som led i forsøget.

Fastholdelse

Kommunerne vil måle, hvor længe borgerne fastholder boligen. Herudover vil det blive registreret, hvor fraflyttere flytter hen, og om flytningen er udtryk for en positiv eller negativ udvikling (f.eks. om en ung tidligere hjemløs flytter til egen ungdomsbolig eller f.eks. får en usikker c/o adresse)

Uddannelse/arbejdsmarked

Kommunerne vil måle om borgerne i målgruppen kommer i uddannelse og/eller arbejde og om dette fastholdes.

For de målgrupper, hvor forsøget alene omfatter en afklaringsperiode, vil kommunerne i stedet fokusere på, om afklaringen finder sted, og

hvad borgerens oplevelse af en midlertidig afklaringsperiode er.

Borgerens oplevelse

Kommunerne vil undersøge, hvilken betydning det har for den enkelte borger, at der er alene er tale om en midlertidig lejekontrakt. Der måles i særlig grad på om borgeren oplever en mere selvstændig tilværelse. Det skal også undersøges om borgeren oplever positiv udvikling i øvrigt, eller om borgeren har ønsker og behov, som kan benyttes i en videre udvikling af forsøget.

”Tilbagefald”

I forhold til de borgere, som ikke opnår den forventede udvikling, skal årsager undersøges. Erfaringer fra sager om ”tilbagefald” skal benyttes til løbende udvikling af ordningen

Beliggenhed/integration

Det undersøges, om der opnås en spredt anvendelse af boliger til sociale målgrupper/flygtninge

Sammenhængende og fleksibel socialfaglig indsats

Kommunerne vil undersøge hos medarbejder og borgere i målgruppen, om der opnås en mere sammenhængende og fleksibel indsats i forhold til målgrupperne.